

Dag des Oordeels: De Raad van Toezicht - De Raad

Link - <https://3voor12.vpro.nl/lokaal/gelderland/artikelen/overzicht/2017/april/Dag-des-Oordeels--De-Raad-van-Toezicht---De-Raad.html>

De redactie hanteert het zwaard van Vrouwe Justitia en spreekt recht over wat rond is: de oogst van de glimmende schijfjes. Deze keer het debuutalbum van De Raad van Toezicht - De Raad.

De band

De Raad van Toezicht is een twaalfkoppige formatie van jonge jazzmuzikanten uit Arnhem. Zij vonden elkaar via het conservatorium aldaar. Vanwege de bijzondere samenstelling (een dubbele ritmesectie (2x drums, 2x bas, 2x gitaar, 2x toetsen) en een blazerssectie versterkt met een viool) en hun grote enthousiasme wist de band zich het afgelopen jaar al flink in de kijker te spelen op de (hoofd)podia van veel grote jazzfestivals in Nederland, waaronder het prestigieuze North Sea Jazz festival. Muzikaal put het twaalfstal niet alleen uit jazz en funk, maar zijn er ook invloeden uit rock, Afrikaanse muziek, latin en westernmuziek. Belangrijkste inspiratiebronnen zijn Weather Report, Pat Metheny en Snarky Puppy. Alle stukken op het debuutalbum De Raad werden geschreven en gearrangeerd door de leden zelf, waarbij goed gebruik wordt gemaakt van de kleurrijke bezetting en veel ruimte wordt gelaten voor improvisaties. De grooves zijn soms subtiel en dan weer heftig en vet, maar altijd zeer dansbaar. Het album is opgenomen in de beroemde Wisseloord Studio voor een livepubliek.

De muziek

Het album bevat tien stukken, die regelmatig boven de 7 en 8 minuten klokken. Op deze manier is er alle ruimte voor de individuele leden om hun kunnen te laten horen. De Raad opent met het door bassist Teun Creemers geschreven 'The Collector', waarbij een hoofdrol is weggelegd voor Joël Botma (trompet). Het begint met een funky gitaar van Philipp Ullrich, waarna al snel de blazerssectie (naast Joël zijn dat Frank van Hassel (altsax), Sam Thomas (trombone) en Daan Leever (tenorsax)) invalt. De aanstekelijke groove is gelardeerd met flink wat percussie (Bouke Hofma) en subtiel toetsenwerk van Philipp Frenzel en Jasper Mellema. Sterk is het drumwerk van Janik Hüsich.

Daarna volgt het langste stuk van de plaat. 'Londinium' begint melancholisch, maar gaandeweg gaat het tempo omhoog en is er de sterke solo van trombonist Sam Thomas. Er worden accenten gelegd door violist Mirco Wessolly, Dung Hoang (gitaar) en ook gitarist Philipp Ullrich heeft een mooie solo. 'Nowhere To Go' heeft een slepend tempo en juist daardoor worden er scherpe accenten gelegd door deze gefocuste muzikanten. Meer leunend op groove is 'Snake', waarin de sopraansaxofoon van Frank van Hassel mag schitteren en Jasper Mellema laat horen hoe goed hij is op de piano. 'Wolfe' zou zo afkomstig kunnen zijn uit een spaghettiwestern van Sergio Leone.

De Hammond in 'Beam' doet denken aan Sven Hammond, en net als in 'Maji' komt de viool weer voorbij, terwijl dit nummer veel meer drive heeft dan 'Maji'. Na een minuut of drie wordt de spanning opgebouwd, waarna het nummer volledig op stoom komt in vijfde minuut met een hoofdrol voor de elektrische gitaar. De finale is zo swingend, dat stilstaan geen optie meer is. Er kan even worden bijgekomen in 'Praise The Sun'. Daarna wordt gezorgd voor een knallende finale met het funky 'Anyone Seen Mike Hawk?' en het spetterende latin-getinte 'Loco Jardino'.

Het oordeel

Steeds vaker worden we in Nederland getrakteerd op bands met speciale bezettingen. De Raad van Toezicht past hiermee in het rijtje van New Cool Collective, Kytman Orchestra, Jungle By Night, Gallowstreet en Broken Brass Ensemble. Niet alleen ziet dit er gaaf uit op het podium, het biedt ook ongekende mogelijkheden voor de muziek zelf. Dit twaalfkoppige collectief weet goed gebruik te maken van het talent dat ze in huis heeft. Elk lid krijgt op dit debuut de ruimte om te schitteren en doordat de nummers live werden ingespeeld voor publiek krijgt de muziek een hartslag. De energie van de band is daarmee voelbaar op De Raad. De opbouw van de plaat is sterk, waarbij de laatste twee nummers zorgen voor een mooie climax. Met dit concept kan de band in heel Nederland en zelfs daarbuiten aanslaan. Niet voor niets is de band al opgemerkt door onder andere het AD, De Gelderlander, De Bassist, De Slagwerkrant en NPO Soul&Jazz.